

Việt Nam, dân gian truyền miệng có câu: “Nhật con (con nít) – Nhì vợ (phụ nữ) – Ba chó (súc vật) – Bốn mẹ tôi đàn ông.”

Từ ngày lập quốc cho tới nay, mấy năm Hoa Kỳ tiếp nhận hàng chục ngàn người nhập cư trên thế giới, thu hút các chủng tộc đen, trắng, đỏ cho đến vàng v.v... Những chủng tộc này cũng có rất nhiều sự khác nhau, họ có cùng một mục đích, đến lập nghiệp rồi trở thành công dân Mỹ. Chính những người di dân này đã tạo thành nền tảng xã hội đồng, và cũng có những công đồng là những dân tộc ba trăm người.

Đó là những công đồng cho sự sống chung “hòa bình, bình đẳng và thịnh vượng”, luật pháp Hoa Kỳ được thiết lập một cách quang minh chính trực, thi hành luật pháp nghiêm chỉnh, người dân được đối xử bình đẳng nhau trước pháp luật, được bầu vào quy định và được tham gia, được tham gia cũng có bản quyền pháp luật, triết lý tuân theo luật hiện hành.

Do đó, luật pháp Hoa Kỳ có rất nhiều “chính quyền”, “mức”, “điều”, “khoản”..., từng bước hình thành nên một nền dân chủ bên Việt Nam. Luật pháp Hoa Kỳ phù hợp, đáp ứng với các xã hội đã được, bầu vào quy định và người dân. Chúng tôi xin được đề cập một vài câu chuyện về phạm luật như sau:

Việt Nam, dân gian truyền miệng có câu: “Nhật con (con nít) – Nhì vợ (phụ nữ) – Ba chó (súc vật) – Bốn mẹ tôi đàn ông.” Con nít là sự mất, bản quyền người Việt Nam mà duy con theo kiểu “thông cho roi cho vọt, ghét cho ngọt cho bùi”, thì coi chừng để bản luật pháp kết án một cách hết sức oan uổng.

Vấn đề bầu vào súc vật Mỹ cũng rất đáng coi trọng. Riêng Tiểu Bang Oklahoma có Điều Luật số 21 điều 1685, ghi rõ người đánh chết, gây thương tích cho súc vật như chó mèo hoặc không nuôi chúng ăn đầy đủ, sự bắt giữ và hình phạt án tù không quá 5 năm, bản tạm giam không quá 1 năm hoặc chi phí phạt tiền không quá 500 Mỹ kim. Nếu chỉ vì thói quen như quê nhà, đánh gà, đánh chó mà bản kết án như trên thì thật hết sức oan uổng.

Một trường hợp xảy ra cách đây không lâu, một người Việt có hồ nuôi cá ngay giữa sân, hàng ngày ông ta say mê ngắm cá tung tăng bơi lội, một thú vui thanh nhã. Một hôm, ông có việc vắng nhà, chú chó nhà hàng xóm chui qua hàng rào, liền sang chơi thú cá bơi lội không quá, nhảy vào hồ vớt cá, chó bắt đầu, ông ta vội chạy có chó chết, bèn vọt ra cho vào thùng rác khi nhân viên quét rác thấy xác chó rồi ra, liền báo cho cảnh sát. Với những công đồng

xác con chó, dù c nh sát đã nghe ông gi i thích, ông này v n b b t và ph i đóng ti n th chân đ đ c t i ngo i (bond) là 500 M kim trong th i gian ch ngày ra tòa. Bà hàng xóm cũng là ch c a con chó b ch t đu i bu c t i ông ta đã gi t chó c a bà, đòi ti n b i th ng 500 M kim. Nh v y n u không m n lu t s đ gi i thích tr c tòa, ông ch c a cái h cá s m t t ng c ng s ti n 1 ngàn M kim, còn n u th y oan c, đi m n lu t s , s ti n b m t ch a ch c đã đ i 1 ngàn. Đ ng nào ông cũng “t ch t đ n b th ng”, t c quá v nhà ông đ p luôn h không nuôi cá n a.

Tr ng h p ăn th t chó bên M

Th t chó là m t món ăn thông th ng t i m t s n c châu Á, nó v a có tính cách bình dân, r ti n l i v a đ c x p vào hàng đ c s n. Ng i Hàn Qu c cũng r t thích món th t chó. Ở th đô Seoul có c m t “Ph Th t Chó”, th m chí các phi hành gia Trung Qu c còn ăn th t chó trong lúc đang lái phi thuy n ngoài không gian.

Riêng ở Vi t Nam, cho đ n ngày hôm nay th t chó v n đ c m t b ph n dân c đ c bi t a chu ng. Th t chó bày bán ở nh ng thành ph l n, nh ở Ngã Ba Ông T , th t chó đã tr thành món ăn đ d n đ các du khách ở các n i khác. Trong dân gian món này đ c g i là “th t c y”, “cây còn” (nói lái c a “con c y”), th m chí dùng c ch Hán cho hai ch “cây còn” là “m c t n” (m c là cây, t n là còn), hay thi v hóa th t chó nh m t lo i “nai v n”. Dân nghi n ăn th t chó th ng truy n t ng m t cách r t t đ c qua hai câu th :

“S ng trên đ i ăn mi ng đ i chó
Ch t xu ng âm ph , bi t có hay không?”

Và trong ca dao Vi t Nam có gián ti p nh c đ n món th t chó trong bài:

“Con gà c tác lá chanh
Con l n n n mua hành cho tôi
Con chó khóc đúng khóc ng i
Bà i đi ch mua tôi đ ng ri ng”

Thói quen ăn th t chó và h ng v đ c bi t c a th t chó đ i v i m t s ng i Vi t Nam đang đ nh c h i ngo i là m t chuy n khó b , khó quên. Khi còn ở Vi t Nam, chuy n “s ng ở trên đ i, ph i x i mi ng đ i chó”, kh khà bên chai r u đ thì ch có ai b t b gì. Nh ng t ngày s ng t do tho i mái trên đ t Hoa K , chuy n ăn th t chó là chuy n “b t kh thi”, đ c coi là ph m pháp. M t anh c u th “football” vì ch đi “đá chó” (cho chó c n l n đ tranh cao th p nh đá gà) mà ph i “thân b i danh li t” thì chuy n ăn th t chó đ i v i lu t pháp Hoa K còn ghê g m h n r t nhi u. Vì khi mu n ăn th t con chó thì ph i gi t chó, mà đã gi t chó thì l đ ng nhiên s ph m lu t.

M t s ng i Vi t Nam ở Hoa K có l vì quá nh món “th t c y” nên h đã b o gan ra ch tr i mua gi ng chó Á đông v nuôi cho l n r i gi t l u, làm th t l u và dĩ nhiên là ăn l u luôn. Chúng tôi có m t ng i b n thân thi t quen t h i còn s ng ở Sài Gòn, sang đ n bên này may m n anh em cùng s ng chung m t Ti u Bang. Xa nhà nh b n, có m t l n chúng tôi ghé nhà b n ch i, b n đãi ăn b a t i. Th c ăn cũng th ng th i, nào th t n ng, th t xào lăn, th t n u

